

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Dr. Bordás Vilmos Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Bordás Vilmos ügyvéd) által képviselt felperesnek, dr. Rébeli-Szabó Tamás ügyvéd által képviselt I. rendű és III. rendű alperesek ellen, kölcsön visszafizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. április 23. napján kelt 31.P.25.739/2009/3. számú ítélete ellen, a III. rendű alperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését pedig helybenhagyja.

Kötelezi a III. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 56.000 (ötvenhatezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá térítsen meg az államnak felhívásra 108.000 (száznolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.086.490 forint tőkét, 6.207.738 forint lejárt ügyleti kamatot, 1.584.748 forint 2009. 09. 29-ig lejárt, tőke késedelmi kamatot, 223.641 forint 2009. 09. 29-ig lejárt, kamat késedelmi kamatot, valamint 2009. 09. 30. napjától a kifizetés napjáig az 50.086.490 forint tőketartozás után évi 7,01+6% (ügyleti + késedelmi) kamatot, a 8.016.127 forint lejárt kamattartozás után 2009. 09. 30-tól a kifizetés napjáig a mindenkori jegybanki alapkamatnak megfelelő késedelmi kamatot. Kötelezte a III. rendű alperest, hogy mint dologi kötelezett tűrje, hogy a felperes a fenti követelés erejéig a követelését a Körzeti Földhivatalszám

alatt nyilvántartott ingatlan $\frac{1}{2}$ -ed tulajdoni hányadából mint zálogtárgyból kielégítse. Kötelezte az I. és III. rendű alperest, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 1.800.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó rendelkezését az alábbiakkal indokolta: a III. rendű alperes a perköltség fizetési kötelezettsége alól a Pp. 80. § (1) bekezdése értelmében abban az esetben mentesült volna, ha a perre okot nem ad és a keresetet az első tárgyaláson elismeri. A III. rendű alperes a keresetet nem ismerte el, így a perköltség fizetési kötelezettsége alól nem mentesülhetett. Az alpereseket a bíróság a Pp. 78. §-a alapján marasztalta perköltség viselésére, amely a felperes által megfizetett 900.000 forint illetékből, továbbá 900.000 forint ügyvédi munkadíjból állt, amelyet a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alkalmazásával mérlegeléssel állapított meg, figyelemmel a felperesi jogi képviselő által ténylegesen kifejtett tevékenységre.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a III. rendű alperes élt fellebbezéssel, melyben az ítélet megváltoztatásával a perköltség viselése alóli mentesítését kérte. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság kérésre nem tisztázta az általa fedezetként felajánlott ingatlan forgalmi értékét a Pp. 24. § (2) bekezdés f) pontja alapján, ezért annak ismerete nélkül nem tehetett a keresetre elismerő nyilatkozatot. Ennél fogva az Itv-nak az illetékkedvezményre vonatkozó rendelkezései sem voltak vele szemben alkalmazhatók.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, tekintettel arra, hogy a fellebbezéssel támadott ítélet megalapozott és érdemben helyes. Előadta, hogy a csatolt jelzálogszerződésekben rögzített forgalmi értéket az alperesek nem vitatták és nem tettek indítványt további bizonyítás felvételére egyetlen ingatlan kapcsán sem. Utalt arra, hogy az alpereseknek tisztában kellett lenniük a jelzálogszerződés megkötésekor fennálló forgalmi értékkel, mivel a hitelkérelemhez a kölcsönvevőnek vagy zálogkötelezettnek kellett elkészítenie és csatolnia az értékbecslést. A perbeli ingatlan 1999. évi forgalmi értékét -ingatlanforgalmi értékbecslő véleménye alapján - 12 millió forintban jelölte meg. Álláspontja szerint a Pp. 82. § (1) bekezdése értelmében az alpereseket a perköltség megfizetésére egyetemlegesen kellett kötelezni. A perköltség számításának alapja pedig a kölcsönadott tőke összege a Pp. 24. § (1) bekezdése szerint.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletével és annak indokaival teljes mértékben egyetért. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel csupán kiemeli, hogy a perbeli jogvita elbírálása szempontjából nem volt jelentősége annak, hogy a alatt nyilvántartott ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányada milyen forgalmi értéket képvisel. A III. rendű alperesnek a forgalmi érték ismerete nélkül is lehetősége lett volna nyilatkozni a tekintetben, hogy a vele szemben előterjesztett - tűrésre irányuló - kereseti kérelemnek való helyt adó döntést ellenzi-e vagy sem. A jogerős ítélet

alapján az ingatlanra folytatandó végrehajtási eljárás során lesz vitatható a III. rendű alperes részéről az ingatlan becsértéke.

Az elsőfokú bíróság az alperesek által fizetendő perköltség összegét helyesen állapította meg és a Pp. 82. § (1) bekezdése értelmében helyesen kötelezte őket egyetemlegesen annak megfizetésére.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezését nem érintette, fellebbezett részét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A III. rendű alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alkalmazásával köteles a felperes fellebbezési perköltségének megfizetésére, melyet a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján állapított meg. A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint a III. rendű alperesnek kell az állam javára megfizetnie.

Budapest, 2011. szeptember 27.

Dr. Németh László sk.
a tanács elnöke

. Molnár Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bíróügyi ügyintéző